> Bo PAN, wasz Bóg, jest łaskawy i miłosierny i nie odwróci od was swojego oblicza, jeśli powrócicie do niego.
>
> *— II Kronik 30:9*

Książka: Stary Testament / II Kronik
Tematy: Przebaczenie, nawrócenie, laska, miłosierdzie, pokuta

Interpretacja:
Werset *II Kronik 30:9* zachęca nas, byśmy zwracali się do Pana z prośbą o miłosierdzie. Miłosierdzie jest kluczowym motywem w Biblii, gdyż odnosi się do współczucia i niezasłużonej życzliwości, jakimi Bóg nas obdarza mimo naszych błędów i grzechów. W tym sensie Bóg jest gotów przebaczyć i udzielić pomocy każdemu, kto zwraca się do Niego z pokornym i skruszonym sercem.

W ludzkiej naturze leży skłonność do oddalania się od Boga oraz zapominania o Jego miłości i miłosierdziu. Czasami pozwalamy, by okoliczności i trudności nas pochłonęły, tracąc z oczu fakt, że Bóg jest zawsze gotów okazać nam miłość i wyciągnąć pomocną dłoń. Dobra wiadomość jest jednak taka, że w każdej chwili możemy zwrócić się do Niego i doświadczyć Jego miłości oraz łaski.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I jeśli mój lud, który jest nazywany moim imieniem, ukorzy się, będzie modlić się i szukać mojego oblicza, i odwróci się od swoich

> złych dróg, wtedy wysłucham go z nieba, przebaczę mu grzech i uzdrowię jego ziemię.
>
> *— II Kronik 7:14*

Książka: Stary Testament / II Kronik

Tematy: Przebaczenie, nawrócenie, wyzdrowienie, pokora, pokuta

Interpretacja:

Werset *II Kronik 7:14* stanowi wezwanie do pokory, modlitwy i nawrócenia. Jeśli pragniemy dostąpić Bożego przebaczenia i uzdrowienia naszej ziemi, musimy poddać się Bogu, szukać Jego woli i ufać, że On nam pomoże. Musimy zachowywać pokorę w relacjach z Bogiem i z innymi ludźmi oraz modlić się z wiarą i ufnością, aby Bóg nas wysłuchał, a my byśmy mogli odwrócić się od naszych złych dróg.

Werset ten jest obietnicą dla wszystkich, którzy szukają Boga i pragną zmienić swoje życie. Jeśli będziemy pokorni, będziemy modlić się z wiarą i porzucimy złe postępowanie, Bóg nam przebaczy i nas uzdrowi. Niech ten werset będzie dla nas zachętą, by szukać Boga całym sercem i być posłusznymi Jego woli w naszym życiu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Choruje ktoś wśród was? Niech przywoła starszych kościoła i niech się modlą nad nim, namaszczając go olejem w imię Pana. A modlitwa wiary uzdrowi chorego i Pan go podźwignie. Jeśli zaś popełnił grzechy, będą mu przebaczone.
>
> *— Jakuba 5:14-15*

Książka: Nowy Testament / Jakuba
Tematy: Przebaczenie, wiara, wyzdrowienie, Modlitwa, choroba, grzech

Interpretacja:
Werset 14 zawiera jasne pouczenie: jeśli ktoś choruje, powinien wezwać starszych zboru, aby modlili się za niego i namaścili go olejem w imię Pana. Praktyka ta stała się jedną z najstarszych i najskuteczniejszych tradycji Kościoła chrześcijańskiego.

Jest oczywiste, że *Jakub* zwraca się do wspólnoty wierzących, która troszczy się o swoich członków. W tym sensie wzywanie starszych zboru do modlitwy za chorych jest aktem solidarności i wyrazem miłości do bliźnich. Praktyka ta ma również wymiar duchowy, gdyż opiera się na przekonaniu, że Bóg może uzdrowić chorych.

Użycie oleju podczas modlitwy o uzdrowienie jest symbolem sięgającym czasów starożytnych. Olej to naturalny środek, od dawna stosowany do łagodzenia bólu i leczenia dolegliwości. W kontekście biblijnym olej ma także znaczenie duchowe, symbolizując Bożą łaskę i obecność. Zatem namaszczenie olejem w imię Pana jest aktem wiary, uznającym Bożą obecność i Jego moc uzdrawiania.

W *wersecie 15* Jakub mówi o znaczeniu modlitwy wiary dla uzdrowienia chorych i przebaczenia grzechów. Poucza nas, że jeśli wierzący modli się z wiarą za chorego, osoba ta zostanie uzdrowiona, a Bóg ją podźwignie. Co więcej, jeśli chory dopuścił się grzechów, zostaną mu one przebaczone. Uczy nas to, że modlitwa jest potężnym narzędziem, które Bóg dał nam, abyśmy mogli się z Nim komunikować i prosić o pomoc w chwilach potrzeby. *Wiara w Boga jest kluczowa dla naszych modlitw, gdyż bez niej nie możemy oczekiwać odpowiedzi*.

Możemy odnieść ten werset do naszego życia na różne sposoby. Po pierwsze, możemy poprawić jakość naszych modlitw, modląc się z wiarą i ufnością do Boga. Po drugie, możemy poprzez modlitwę prosić Boga o pomoc w naszych własnych potrzebach oraz w potrzebach naszych bliskich. Po trzecie, możemy ufać, że Bóg przeprowadzi nas przez trudne chwile i uzdrowi, jeśli zachorujemy.

Choć czasem nie rozumiemy, dlaczego Bóg dopuszcza do pewnych sytuacji w naszym życiu, musimy pamiętać, że zawsze ma On w tym swój cel i że możemy Mu zaufać w każdych okolicznościach. Możemy zwracać się do Niego w modlitwie i wierzyć, że będzie nas prowadził i się o nas troszczył.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wróć, odstępczyni Izrael, mówi PAN, a nie wybuchnie na was mój gniew. Ja bowiem jestem miłosierny, mówi PAN, i nie chowam gniewu na wieki.
>
> *— Jeremiasza 3:12*

Książka: Stary Testament / Jeremiasza
Tematy: Przebaczenie, gniew, laska, miłosierdzie

Interpretacja:
Werset *Jeremiasza 3:12* ukazuje nam Bożą miłość i miłosierdzie wobec Jego ludu, nawet gdy ten zbuntował się przeciw Niemu i okazał nieposłuszeństwo. W tym fragmencie Bóg kieruje do Izraela przesłanie, wzywając go do nawrócenia i zapewniając, by nie lękał się Jego gniewu, gdyż jest On miłosierny i nie będzie gniewał się wiecznie.

Przesłanie zawarte w tym wersecie niesie nadzieję i obietnicę przebaczenia. Bóg wzywa swój lud, aby do Niego powrócił, porzucił bunt oraz szukał Jego miłości i łaski. Bóg nie ukarze Izraela z pełną surowością swego gniewu; przeciwnie – jest gotów przebaczyć i na nowo zbudować relację ze swoim ludem.

Dla nas, wierzących *w Chrystusa*, przesłanie to ma ogromne znaczenie. W codziennym życiu często zdarza nam się okazywać nieposłuszeństwo Bogu, postępując w sposób

buntowniczy i przekorny. Werset ten uczy nas jednak, że Bóg jest zawsze gotów nam przebaczyć oraz okazać swoją miłość i miłosierdzie.

Jedną z najważniejszych lekcji płynących z tego fragmentu jest konieczność gotowości do okazania skruchy i zwrócenia się ku Bogu, gdy popełniamy błędy. Często mamy skłonność do usprawiedliwiania swoich przewinień lub przekonania, że nasz grzech jest zbyt wielki, by mógł zostać przebaczony. Werset ten pokazuje nam jednak, że Bóg jest zawsze gotów nam wybaczyć, o ile tylko okażemy skruchę za nasze grzechy i powrócimy do Niego z pokornym i posłusznym sercem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Rozdzierajcie swoje serca, a nie swoje szaty, i nawróćcie się do PANA, waszego Boga, bo on jest łaskawy i miłosierny, nieskory do gniewu i hojny w miłosierdzie i żałuje nieszczęścia.
>
> *— Joela 2:13*

Książka: Stary Testament / Joela
Tematy: Przebaczenie, laska, serce, miłość, cierpliwość, niezawodność

Interpretacja:
Joela 2:13 uczy nas, jak ważna jest szczera skrucha i zwrócenie się ku Bogu. W tym wersecie Bóg wzywa ludzkość, byśmy rozdzierali serca, a nie szaty; oznacza to, że musimy okazać prawdziwy żal za grzechy, zamiast jedynie demonstrować zewnętrzne oznaki udręki z powodu naszych czynów.

Znaczenie tych słów jest istotne, ponieważ w tamtych czasach zwyczajem było wyrażanie smutku i żalu poprzez rozdzieranie szat – gest ten często stanowił jedynie powierzchowny

pokaz, który nie sięgał głębi serca. Bóg podkreśla konieczność szczerej skruchy, abyśmy mogli dostąpić przebaczenia i oczyszczenia z naszych przewinień.

Kluczowym wątkiem tego wersetu jest również zwrócenie się ku Bogu. Oznacza to porzucenie błędnej drogi i podążanie właściwą ścieżką, którą Bóg przygotował dla naszego życia. Bóg jest miłosierny, co oznacza, że zawsze jest gotów nam wybaczyć, jeśli z całego serca okażemy skruchę i zwrócimy się do Niego.

Warto zauważyć, że Bóg nie pragnie nas karać; przeciwnie – kocha nas i pragnie naszego dobra. Jest cierpliwy i pełen miłosierdzia, co świadczy o tym, że Jego cierpliwość i miłość nie mają granic. Bóg ubolewa nad naszym losem i zawsze chce nam pomóc uporządkować nasze życie. Dlatego musimy zawsze pozostawać otwarci na skruchę i zwrócenie się ku Niemu, gdyż prowadzi to do życia pełnego łaski i pokoju.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I Bóg widział ich czyny, że odwrócili się od swojej złej drogi, i Bóg pożałował tego nieszczęścia, które zapowiedział im czynić, a nie uczynił.
>
> *— Jonasza 3:10*

Książka: Stary Testament / Jonasza
Tematy: Przebaczenie, nawrócenie, zlo, laska, pokuta, grzech

Interpretacja:
Przesłanie, które Bóg nakazał *Jonaszowi* przekazać miastu Niniwa, było proste: mieszkańcy Niniwy musieli odpokutować za swoje złe czyny, w przeciwnym razie groziła im zagłada. Choć mieszkańcy Niniwy słynęli ze swej niegodziwości, przyjęli słowa Jonasza

i szczerze okazali skruchę. Widząc szczerość ich nawrócenia, Bóg odstąpił od zamiaru zesłania na nich zapowiedzianej klęski i postanowił nie niszczyć miasta.

Werset ten wywołał wiele dyskusji na temat tego, czy Bóg może „żałować" swoich decyzji. Czy Bóg może zmienić zdanie w kwestii podjętych postanowień? Czy zdarza Mu się popełniać błędy? Jednak w tym kontekście słowo *„żałować"* nie oznacza zmiany Bożego zamysłu, lecz raczej zmianę w Jego relacji z ludzkością. Bóg dostrzega szczerość skruchy mieszkańców Niniwy i zmienia swoje nastawienie wobec nich. *Taka zmiana postępowania stanowi przejaw Bożego miłosierdzia i łaski*.

Jonasza 3:10 ukazuje również znaczenie skruchy i nawrócenia. Mieszkańcy Niniwy nie tylko żałowali swoich złych czynów, ale także porzucili swoje niegodziwe postępowanie. Przypomina nam to wszystkim, że prawdziwa skrucha musi wiązać się nie tylko ze zmianą nastawienia, ale także ze zmianą sposobu życia. Musimy porzucić złe uczynki i podążać drogą prawości oraz sprawiedliwości.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Znosząc jedni drugich i przebaczając sobie nawzajem, jeśli ktoś ma skargę przeciw drugiemu: jak i Chrystus przebaczył wam, tak i wy.
>
> *— Kolosan 3:13*

Książka: Nowy Testament / Kolosan
Tematy: Przebaczenie, bliźni, pokój, pojednanie

Interpretacja:
W Liście do *Kolosan 3:13 Paweł* udziela nam ważnej lekcji. Apostoł wzywa nas do okazywania cierpliwości i przebaczania naszym braciom i siostrom w wierze, nawet gdy

żywimy do nich urazę. Życie we wspólnocie bywa trudne, co wszyscy możemy potwierdzić na podstawie własnych doświadczeń.

Dlatego tak ważne jest, aby pamiętać o naukach *Chrystusa*; On zawsze nam przebacza, bez względu na to, jak wielkie jest nasze przewinienie. Idąc za Jego przykładem, możemy zachować jedność we wspólnocie chrześcijańskiej i wspierać się nawzajem, gdy pojawiają się nieporozumienia czy błędy.

Okazywanie cierpliwości innym

W tym wersecie wyrażenie „okazywać cierpliwość” (lub „znosić”) wiąże się z pojęciem „niesienia” czy „podtrzymywania”. Przesłanie jest jasne: musimy potrafić zachować harmonię w naszych relacjach, nawet w trudnych chwilach. Możemy mieć odmienne zdania i poglądy, jednak kluczowe jest, aby nasza wiara i miłość *do Chrystusa* pozwalały nam przezwyciężać te wyzwania. Musimy być gotowi, by wspierać się nawzajem i pomagać sobie, trwając przy naszych braciach i siostrach w wierze.

We wspólnocie chrześcijańskiej okazywanie cierpliwości innym może przybierać różne formy. Może to oznaczać wysłuchanie kogoś, kto potrzebuje rozmowy, niesienie pomocy w trudnych chwilach czy modlitwę za innych. Okazując cierpliwość, dajemy wyraz bezwarunkowej miłości i umacniamy nasze relacje z innymi.

Przebaczanie innym

Kluczowe jest również pamiętanie o tym, że przebaczanie innym ma fundamentalne znaczenie dla naszego życia duchowego. Gdy dochodzi do konfliktu z drugą osobą, wybaczenie jej i pójście naprzód może być bardzo trudne. Jednak w *Kolosan 3:13* Paweł przypomina nam, że musimy przebaczać innym tak, jak *Chrystus* przebacza nam.

Dla wielu z nas przebaczenie może być wyzwaniem. Może ono wymagać czasu i wysiłku, ale warto pamiętać, że stanowi istotny element naszej wiary. Uwalnia nas od gniewu i goryczy, pozwalając na odbudowę zerwanych relacji. Przebaczenie umożliwia nam ponowne zbliżenie się do Boga i innych ludzi. Czasami warto porozmawiać o przebaczeniu z kimś ze wspólnoty chrześcijańskiej, aby uzyskać radę i wsparcie w tym procesie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A gdy stoicie, modląc się, przebaczcie, jeśli macie coś przeciwko komuś, aby i wasz Ojciec, który jest w niebie, przebaczył wam wasze przewinienia.
>
> *— Marka 11:25*

Książka: Nowy Testament / Marka
Tematy: Przebaczenie, Ojciec, Modlitwa, grzech

Interpretacja:
Marka 11:25 ukazuje znaczenie przebaczenia oraz jego wpływ na naszą relację z Bogiem. Werset ten wzywa nas do przebaczenia tym, którzy nas zranili lub obrazili, zanim przystąpimy do modlitwy, niosąc obietnicę, że dzięki temu i my dostąpimy przebaczenia od naszego *Ojca Niebieskiego*.

Dlaczego przebaczenie jest ważne?

Przebaczenie bywa trudne, zwłaszcza gdy doznaliśmy głębokiej krzywdy. Jednak brak przebaczenia może przerodzić się w gorycz, urazę i wrogość, wpływając negatywnie na nasze relacje z Bogiem i innymi ludźmi. Gorycz i uraza potrafią zatruć nasze życie oraz hamować nasz rozwój i zdolność do pójścia naprzód. Dlatego właśnie przebaczenie jest tak istotne.

Co więcej, nie możemy oczekiwać Bożego przebaczenia, jeśli sami nie chcemy przebaczać innym. Przebaczając, uwalniamy się od bólu i gniewu, które wiążą nas z przeszłością, co pozwala nam zmierzać ku lepszej przyszłości. Przebaczenie nie musi oznaczać zapomnienia o tym, co się stało, ani akceptacji postępowania osoby, która nas

skrzywdziła; uwalnia nas ono raczej od ciągłego rozpamiętywania bolesnych wspomnień.

Jak możemy przebaczyć?

Przebaczenie to proces, który może wymagać czasu i wysiłku, jest jednak zawsze możliwy. Musimy zacząć od uznania bólu i gniewu, jakie odczuwamy, pozwalając sobie na ich przeżycie i przepracowanie, zamiast je tłumić. Następnie możemy podjąć świadomą decyzję o przebaczeniu.

Jednym ze sposobów jest modlitwa. Możemy prosić Boga, aby pomógł nam przebaczyć osobie, która nas zraniła. Modlitwa może przynieść nam pokój i ukojenie w trakcie procesu uzdrawiania. Możemy również spróbować spojrzeć na sytuację z perspektywy drugiej osoby, co pomoże nam zrozumieć powody jej postępowania. Empatia pozwala lepiej zrozumieć sytuację i odnaleźć w sercu współczucie niezbędne do przebaczenia.

Wreszcie, w trakcie procesu przebaczania możemy potrzebować rozmowy z kimś bliskim oraz wsparcia. Rodzeństwo, przyjaciel czy psycholog mogą pomóc nam uporządkować emocje i odnaleźć drogę do przebaczenia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I ktokolwiek powie słowo przeciwko Synowi Człowieczemu, będzie mu przebaczone, ale kto mówi przeciwko Duchowi Świętemu, nie będzie mu przebaczone ani w tym świecie, ani w przyszłym.
>
> *— Mateusza 12:32*

Książka: Nowy Testament / Mateusza
Tematy: Przebaczenie, Życie wieczne, Duch Święty, Jezus

Interpretacja:

Mateusza 12:32 należy do najczęściej cytowanych i analizowanych ustępów Pisma Świętego. Ukazuje on znaczenie *Ducha Świętego* i ostrzega przed konsekwencjami wypowiadania się przeciwko Niemu.

Zrozumienie kontekstu tego wersetu

Zanim przejdziemy do szczegółowej analizy tego wersetu, warto zrozumieć kontekst, w jakim się on pojawia. W początkowych wersetach tego rozdziału *Jezus* konfrontuje się z faryzeuszami, którzy zarzucają Mu uzdrawianie w szabat.

W swojej odpowiedzi Jezus wyjaśnia, że szabat został ustanowiony dla dobra człowieka, a nie po to, by przysparzać mu cierpienia. Następnie, w wersecie 31., Jezus ostrzega faryzeuszów, że każdy grzech czy bluźnierstwo przeciwko Synowi Człowieczemu zostaną wybaczone, jednak wypowiadanie się przeciwko Duchowi Świętemu nie znajdzie przebaczenia.

Znaczenie Ducha Świętego

Dlaczego Duch Święty jest tak ważny? *Duch Święty to trzecia Osoba Trójcy Świętej*, która wraz z *Ojcem i Synem* stanowi istotę *Boga*. Duch Święty poucza wierzących, pomaga im, pociesza ich i uświęca. Dzięki działaniu Ducha Świętego wierzący doznają przemiany i otrzymują moc do prowadzenia pełnego życia w posłuszeństwie Bogu.

Grzech niewybaczalny

Czym zatem jest niewybaczalny grzech przeciwko Duchowi Świętemu? W istocie oznacza on uporczywe i świadome odrzucenie działania Ducha Świętego. To nieustępliwa odmowa przyjęcia Jego wpływu na nasze życie. W konsekwencji odnosi się on nie do konkretnego czynu grzesznego, lecz do zatwardziałości serca, które świadomie odwraca się od Boga.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Któż jest Bogiem jak ty, który przebacza nieprawość i daruje występek resztki swego dziedzictwa? Nie chowa swego gniewu na wieki, bo ma upodobanie w miłosierdziu.
>
> *— Micheasza 7:18*

Książka: Stary Testament / Micheasza

Tematy: Przebaczenie, miłosierdzie, grzech

Interpretacja:

Fragment ten można podzielić na dwie części. W pierwszej z nich napotykamy pytanie retoryczne zadane przez *Micheasza*. Nie ma Boga takiego jak Bóg Izraela, który przebacza swojemu ludowi i zapomina o jego grzechach. Zło i odstępstwo zasługują na Boży gniew i karę, a jednak miłosierdzie i przebaczenie stanowią namacalną rzeczywistość w życiu wierzącego.

Druga część zawiera wyjaśnienie tego faktu. Bóg nie trwa w gniewie na wieki, ponieważ znajduje upodobanie w miłosierdziu. Boże miłosierdzie to przymiot, który skłania Boga do przebaczania grzesznikom i przywracania właściwej relacji z Nim.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Odwróci się i zlituje się nad nami; pokona nasze nieprawości i wrzuci w głębiny morza wszystkie nasze grzechy.
>
> *— Micheasza 7:19*

Książka: Stary Testament / Micheasza

Tematy: Przebaczenie, współczucie, grzech

Interpretacja:
Werset *Micheasza 7:19* stanowi część ostatniego rozdziału tej księgi, w którym prorok opisuje upadek moralny i bałwochwalstwo mieszkańców Judy. Mimo ostrzeżeń proroka, lud Judy trwał w nieprawości i ostatecznie dostał się w ręce Asyryjczyków oraz Babilończyków. Jednak w końcowych wersetach *Micheasz* wypowiada słowa pocieszenia i nadziei na przyszłość.

Micheasz zapewnia mieszkańców Judy, że Bóg ponownie okaże im miłosierdzie, pomimo ich grzechów i uchybień. Prorok posługuje się wymownym obrazem, by opisać Boże przebaczenie: Bóg pogrzebie nieprawości ludu.

Kluczowym elementem tego wersetu jest obietnica, że Bóg wrzuci wszystkie nasze grzechy w głębiny morskie – co oznacza, że nigdy więcej nie będą one wspominane ani wytykane. Krótko mówiąc, Micheasz zapewnia mieszkańców Judy, że Bóg jest Bogiem miłosierdzia, który oferuje odkupienie i przebaczenie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ale ze względu na swoje wielkie miłosierdzie nie wyniszczyłeś i nie opuściłeś ich, gdyż jesteś Bogiem łaskawym i miłosiernym.
>
> *— Nehemiasza 9:31*

Książka: Stary Testament / Nehemiasza
Tematy: Przebaczenie, laska, miłosierdzie, bliskość

Interpretacja:

Werset *Nehemiasza 9:31* stanowi piękne przypomnienie, że mimo naszych błędów i grzechów Bóg okazuje nam miłosierdzie. Jest to niezwykle pokrzepiająca myśl dla osób szukających w religii nadziei i ukojenia, gdyż uświadamia nam, że nawet jeśli powinie nam się noga, Bóg nigdy nas nie opuści.

Słowo *„miłosierdzie”* oznacza współczucie lub życzliwość okazywaną osobom potrzebującym czy cierpiącym. Obejmuje ono również wyrozumiałość wobec tych, którzy popełnili błędy lub nie wywiązali się ze swoich zobowiązań. W tym ujęciu Boże miłosierdzie jest wyrazem Jego miłości do nas, niezależnie od naszych uchybień.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Weźcie ze sobą słowa i zawróćcie do PANA. Mówcie do niego: Przebacz całą naszą nieprawość i daj to, co dobre, wtedy oddamy ci cielce naszych warg.
>
> *— Ozeasza 14:2*

Książka: Stary Testament / Ozeasza
Tematy: Przebaczenie, nawrócenie

Interpretacja:
W *Ozeasza 14:2* jesteśmy wzywani, by zwracać się do Boga ze słowami błagania oraz powracać do Niego w pokorze i z postawą skruchy. W tym wersecie Bóg zaprasza nas, abyśmy porzucili wszystko, co oddziela nas od Niego, i ofiarowali Mu samych siebie w duchu pokory i wdzięczności. Przyjrzyjmy się bliżej temu fragmentowi i zobaczmy, jak może on pomóc nam skupić się na prawdzie oraz odnaleźć właściwy kierunek w życiu.

Znaczenie błagania i pokory

Pierwsza część tego wersetu wzywa nas, byśmy przychodząc do Boga, przynosili ze sobą słowa błagania. Takie błaganie pozwala nam zbliżyć się do Niego z pokornym i skruszonym sercem, gotowym przyjąć to, co On dla nas przygotował. Modlitwa jest również wyrazem głębokiej wiary w Boga, gdyż uświadamiamy sobie, że tylko On może nam pomóc w naszych najgłębszych potrzebach.

Kolejnym kluczowym aspektem tego fragmentu jest *pokora*, ponieważ tylko ci, którzy uniżają się przed Bogiem, mogą otrzymać oferowaną przez Niego łaskę i przebaczenie. Prawdziwa pokora pozwala nam dostrzec, jak bardzo potrzebujemy Bożej łaski, i pomaga odwrócić się od wszystkiego, co oddziela nas od Niego.

Boże odkupienie i przebaczenie

Druga część tego wersetu mówi o Bożym odkupieniu i przebaczeniu, zachęcając nas do prośby o usunięcie wszelkiej nieprawości z naszego życia. Słowo *„nieprawość”* odnosi się do wszystkiego, co niesprawiedliwe, grzeszne lub sprzeczne z wolą Bożą. Prosząc Boga o oczyszczenie z wszelkiej nieprawości, uznajemy własną niedoskonałość i szukamy Jego łaski, która pomoże nam przezwyciężyć nasze słabości.

Istotnym elementem tego fragmentu jest przebaczenie, gdyż tylko dzięki niemu możemy zaznać pokoju i uwolnić się od ciężaru grzechu. Boże przebaczenie pozwala nam powrócić do Niego z odnowionym sercem oraz głęboką wdzięcznością za Jego miłość i dobroć.

Ofiara naszych warg

Trzecia i ostatnia część tego fragmentu wzywa nas do złożenia Bogu ofiary z naszych warg. Ofiara ta stanowi wyraz naszej wdzięczności i miłości do Boga; wypływa ona z obietnicy oddania Mu wszystkiego, czym jesteśmy i co posiadamy. *Ofiara z warg jest sposobem na potwierdzenie naszego zaufania do Boga i wyrażenie dla Niego uwielbienia*.

Składając ofiarę naszych warg, uznajemy, że wszystko, co posiadamy, pochodzi od Boga, a nasze życie spoczywa w Jego rękach. Ofiara ta wyraża naszą wdzięczność wobec Boga za Jego miłość i łaskę, pomagając nam żyć w duchu pokory i wdzięczności.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Błogosławiony ten, komu przebaczono występek, komu grzech zakryto.
>
> *— Psalmów 32:1*

Książka: Stary Testament / Psalmów
Tematy: Przebaczenie, błogosławieństwo, grzech

Interpretacja:
Psalmów 32:1 mówi o szczęściu, jakiego doświadczają ci, których grzechy zostały przebaczone. Słowo *„błogosławiony”* oznacza bycie *szczęśliwym* lub obdarzonym *pomyślnością*; werset ten wskazuje zatem, że prawdziwe szczęście płynie z przebaczenia naszych grzechów.

Co więcej, tekst ten ukazuje, że gdy otrzymujemy przebaczenie, nasze grzechy zostają zakryte – co oznacza, że nie mają już nad nami władzy. W ten sposób zostajemy uwolnieni od poczucia winy i ciężaru emocjonalnego, jakie mogą rodzić nasze grzechy.

Znaczenie przebaczenia

Przebaczenie jest jednym z głównych tematów Biblii; jesteśmy uczeni, by wybaczać innym tak, jak Bóg wybacza nam. Często jednak trudno jest wybaczyć i zapomnieć o krzywdach, jakich doznaliśmy.

Psalmów 32:1 uświadamia nam, że przebaczenie jest kluczowe dla osiągnięcia szczęścia i wewnętrznego spokoju. Wybaczając innym, uwalniamy nasze umysły i serca od gniewu, goryczy i urazy, co pozwala nam prowadzić pełniejsze życie w harmonii z otoczeniem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*